

РЕШЕНИЕ

№ 60

гр. Пазарджик, 16.02.2023 г.

В ИМЕТО НА НАРОДА

ОКРЪЖЕН СЪД – ПАЗАРДЖИК, I ГРАЖДАНСКИ СЪСТАВ, в
публично заседание на петнадесети февруари през две хиляди двадесет и
трета година в следния състав:

Председател: Минка П. Трънджиева

Членове: Венцислав Ст. Маратилев
Димитър П. Бозаджиев

при участието на секретаря Лилия Г. Церовска
като разгледа докладваното от Минка П. Трънджиева Въззивно гражданско
дело № 20235200500032 по описа за 2023 година

Производството е по чл.258 и следващите от Граждански процесуален
кодекс.

С решение на Районен съд В. , постановено по гр.д.№ 1011 по описа за
2021 година е отхвърлен иска на "Гаранционен фонд", със седалище и адрес
на управление: гр.С., ул. "Г.И."№2, ет.4, срещу И. Г. Т. , ЕГН 9***** от
с.Д. общ.В., ул. "П.Я." № 4, за присъждане на сума общ размер на 3 936.03 лв.
- главница, представляваща изплатеното от Гаранционен фонд обезщетение за
вреди от ПТП, настъпило на 02.12.2018 г., около 04:30 ч. по път 11-84, 1+000
км, включваща: 1638,00 лв. по щета №110757/21.12.2018г. и 2298,03 лв. по
щета № 19110041/25.01.2019г., ведно със законната лихва, считано от датата
на предявяване на иска -18.10.2021г. до окончателното плащане, като не
основателен до размера на 2298,03лв., а за сумата от 1638,0лв., като
неоснователен поради плащане.

В срок така постановеното решение е обжалвано от Гаранционен фонд в
частта му, с която е отхвърлен предявеният от Гаранционен фонд иск за
възстановяване на изплатено от последния обезщетение за имуществени
вреди, причинени в резултат на ПТП, настъпило на 02.12.2018 г., около 04,30
ч. по път 11-84, 1+000 по щета № 19110041/25.01.2019 г., в размер на сумата
от 2298,03 лева, за увредена в резултат на ПТП-то стоманена предпазна
ограда, собственост на ОПУ - Пазарджик.

Излагат оплаквания за неправилност и необоснованост , както и за протИ.речие на решението със събраните по делото доказателства.

Установено било в производството ,че по щета № 19110041/25.01,2019 г. Гаранционен фонд е изплатил в полза на АПИ обезщетение за имуществени вреди в размер на сумата от 2298,03 лева, представляваща стойност за необходимите труд и материали за демонтаж на повредени и монтаж на нови детайли от мантинела, разположена от двете страни на пътния участък, на който е реализирано процесното ПТП, както следва - **8 метра от дясната страна и 12 метра от лявата страна.**

Между страните бил спорен въпросът дали увреждания на мантинелата от двете страни на пътното платно се намират в причинна връзка с установения механизъм на ПТП, и съответно дали е възникнало за Гаранционен фонд регресно право спрямо ответника.

От приетото по делото и неоспорено от страните заключение по САТЕ се установило, че съгласно установения механизъм на ПТП и в резултат от него е настъпило увреждане само на дясната ограничителна предпазна система /мантинела/, причинено от удара на л.а. „В.В.“ с рег.№ РА****ВМ. Установено било , че са били подменени 8 метра стоманен профил и 2 броя стълб /колчета/.

Вещото лице посочило, че увреждането на лявата мантинела не е причинено в резултат от установения механизъм на ПТП.

Въпреки че в заключението си поради техническа грешка и в протИ.речие с отговора на предния въпрос ВЛ е посочило, че няма причинно-следствена връзка между описания механизъм на произшествието и констатираните и отразени в протокола за ПТП и от АПИ увреждания на мантинелата, то в проведеното на 20.10.2022 г. съдебно заседание, било уточнено, че по отношение на дясната ограничителна мантинела е налице причинно-следствена връзка.

Поради това жалбоподателят счита, че неправилно и в протИ.речие със събраните по делото доказателства първоинстанционният е приел, че няма причинно- следствена връзка между описания механизъм на произшествието и констатираните в протокола за АПИ и ПТП увреждания на ограничителната предпазна система - **от дясната страна на пътния участък, с дължина 8 метра.**

Безспорно било установено, че при реализиране на процесното ПТП правомерно движещият се л.а. „В.В.“, рег. № РА****ВМ, собственост на водача А.К.П., след удара се е отклонил в насрещното пътнo платно и се спрял в пътната мантинела от дясната страна на пътя. От лявата страна не е имало съприкосновение с лекия автомобил, управляван от ответника И. Т.. Установено било от събраните доказателства, че тази част от пътното ограничение била нарушена преди датата на настъпване на произшествието и нито една от страните по делото не следва да носи отговорност за

поправянето ѝ.

От Писмо с изх. №1100-29/08,03.2022 г. на АПИ - ОПУ - Пазарджик се установявало, че в участъка от пътя, където е настъпило процесното ПТП, е била подменена повредена предпазна еластична ограда с размер 16 метра (8 метра вляво и 8 метра вдясно), както и 4 метра вляво-елемент за начало/край на мантинелата. Не оспорват установеното, че деформираната вследствие на произшествието част е само дясната, видно от писмените доказателства и гласните доказателствени средства по делото.

Считат, че по делото е установено съществуването на регресното право на вземане срещу виновния причинител на щетите. Ето защо неправилно съдът е отхвърлил претенцията в тази ѝ част.

Тъй като експерта изготвил заключения относно размера на щетата за повредена мантинела и от двете страни на пътя, то с оглед претенцията им за основателност на иска за стойността на 8 метра стоманен профил от дясната пътна мантинела и 2 бр. колчета, правят искане за събиране на доказателства относно размера, чрез използване на специални знания.

Молят първоинстанционното решение да бъде отменено в обжалваната част, като неправилно и необосновано, и постановено ново, с което да бъде уважена исковата претенция на Гаранционен фонд срещу И. Г. Т. за изплатеното обезщетение за имуществени вреди, причинени в резултат на ПТП, настъпило на 02.12.2018 г., около 04,30 ч. по път П-84, 1+000 по щета № 19110041/25.01.2019 г., в размер на сумата от 2298,03 лева, за увредена в резултат на ПТП-то стоманена предпазна ограда, собственост на ОПУ - Пазарджик, ведно със законна лихва върху главницата, считано от датата на депозиране на исковата молба в съда до окончателното изплащане на вземането.

Претендират разноски.

Писмен отговор на жалбата от ответника по иска не е постъпил.

Съдът е счел, че не се налага използването на специални знания и в този смисъл допускане на експертиза, така като е направено искане в жалбата. По делото, в заключението на експерта има данни относно стойността на възстановителните работи за предпазна ограда, като единична цена за метър и чрез прости математически операции може да се отговори на поставения от жалбоподателя въпрос.

Съдът, като прецени валидността и допустимостта на постановеното решение, за да се произнесе по съществото на спора, взе предвид следното:

Предявени са искове с правно основание чл.557 ал.1 т.2 б. "а" ,във връзка с чл.558 ал.7 от КЗ.

В исковата молба на Гаранционен фонд против И. Т. се твърди, че

Гаранционен фонд, на основание чл. 557 ал.1 т. 2. б. "а" от Кодекса за застраховането изплатил обезщетение за имуществени вреди в общ размер на 3 936.03 лв., както следва:

По щета №110757/21.12.2018г. обезщетение за имуществени вреди в размер на 1 638.00 лв. за увредения при ПТП, настъпило на 02.12.2018г., около 04:30 ч. по път П-84, 1+000 км, л.а. „В.В.“ с ДКН РА **** ВМ, собственост на А.К.П..

По отношение на тази претенция решението е влязло в сила , поради което и съдът няма основание да обсъжда доводите на страните и доказателствата , свързани с нея.

По щета № 19110041/25.01.2019г. било определено обезщетение за имуществени вреди в размер на 2 298.03 лв. за увредената при гореописаното ПТП, дванадесет метра стоманена предпазна ограда, собственост на ОПУ - Пазарджик. Веднага следва да се посочи, че исковата молба не е била достатъчно коректна , тъй като липсва конкретизация за точното местоположение на стоманената предпазна ограда/ляво или дясно/.

Виновен за катастрофата бил ответникът И. Г. Т., който управлявайки л.а „БМВ 320 Д“ с ДКН РА **** КК, собственост на „ЕР-МЕР“ ЕООД се движел с несъобразена с пътните условия скорост по път П-84, 1+000 км, обл. Пазарджик, загубил контрол над управлението на автомобила ,навлязъл в лентата за насрещно движение и ударил правомерно движещия се там л.а „В.В.“ ДКН РА **** ВМ ,както и дванадесет метра стоманена предпазна ограда, като така причинява процесното ПТП.

В нарушение на чл. 260 от КЗ (отм.) сега чл. 490 от КЗ ответникът управлявал увреждащия автомобил без действаща задължителна застраховка „Гражданска отговорност“ към датата на ПТП.

Ответникът бил поканен да възстанови изплатеното от ГФ, не сторил това.

Молят на основание чл. 558, ал. 7 от Кодекса за застраховането, да ответникът да бъде осъден да заплати на Гаранционен фонд исковата сума в общ размер на 3 936.03 лв. (три хиляди деветстотин тридесет и шест лева и три стотинки), представляваща изплатеното от Гаранционен фонд по щети №110757/21.12.2018г. и № 19110041/25.01.2019г. обезщетение ведно със законната лихва ,считано от предявяване на иска , като претендират и разноски.

В срок е постъпил писмен отговор.

Ответникът оспорва исковете.

По отношение претенцията , предмет на въззивното производство по щета № 19110041/25.01.2019 г. излага доводи, че не е увредил имущество на Областно пътно управление - Пазарджик в резултат на настъпилото ПТП на 02.12.2018 г. на път П-84. 1+000 км между селата З.-Б.- Б., изразяваща се в увреждането на 12 л.м. стоманена предпазна ограда. Евентуално поддържа и

,че изчисленият размер на твърдяната вреда е неправилно определен и завишен.

При ПТП не се стигнало до сблъсък в предпазната стоманена ограда в този участък на пътя, така че да бъде увредена до съС.ие, което да я прави негодна за употреба. След завъртането на автомобила, управляван от ответника, последвал удар в насрещно движещото се МПС, в резултат на което ППС прелита над мантинелата, която в този участък на пътя е скосена, а не успоредна на пътя, и се спира в дърво на няколко метра навътре в полето, след предпазната ограда. При прелитането над мантинелата не е имало увреждащ контакт между нея и автомобила. В тази си част мантинелата е с наклон към оста на пътното платно, а не успоредна, поради което височината ѝ била по-малка от другия участък. Твърденията за увредената дължина на металната ограда не съответствало нито на дължината на МПС, нито на механизма на настъпването на самото ПТП. Оценката на увреденото имущество нямала нищо общо с твърденията в обстоятелствената част на исковата молба за увредени 12 метра предпазна ограда.

Претенциите на ОПУ-Пазарджик към Гаранционния фонд били за възстановяване на метална предпазна ограда, нямаща нищо общо с конкретното ПТП.

Моли исковете да бъдат отхвърлени като неоснователни.

Съдът, като прецени доказателствата по делото и доводите на страните и като въззивна инстанция, съобрази разпоредбата на чл.269 от ГПК, за да се произнесе, взе предвид следното:

Не е спорно по делото, че поради виновното поведение на ответника, като водач е предизвикано ПТП. Ответникът Т. „управлявайки л.а „БМВ 320 Д“ с ДКН РА **** КК, собственост на „ЕР-МЕР“ ЕООД при движение с несъобразена с пътните условия скорост по път П-84, 1+000 км, обл. Пазарджик, загубил контрол над управлението на автомобила, навлязъл в лентата за насрещно движение и ударил правомерно движещия се там л.а „В.В.“ ДКН РА **** ВМ.

Безспорно е още, в нарушение на законовите изисквания ответникът управлявал увреждащия автомобил без действаща задължителна застраховка „Гражданска отговорност“ към датата на ПТП.

Не се спори между страните, установено е и от представените по делото доказателства, че Гаранционен фонд е изплатил обезщетението по щета № 19110041/25.01.2019г. ,определено в размер на 2 298.03 лв. за увредената при гореописаното ПТП, дванадесет метра стоманена предпазна ограда, собственост на ОПУ - Пазарджик.

Механизмът на ПТП е изяснен чрез събраните по делото доказателства – гласни, писмени и заключения на експерт и той е следния:

При благоприятни пътно-климатични условия и движение на фарове лек автомобил „БМВ 320Д“ с рег. № РА **** КК управляван от ответника се

движил в посока югозапад от с. З.-Б. към с. Б.. Скоростта на движение вероятно била в рамките на максимално допустимата за категорията на пътя от 90 км/ч.

Насрещно в посока към с. З.-Б. в дясната лента се движил и л.а.“В.В.“ 2700ДИ с рег. № РА 07 45ВМ с водач А.К.П.. Скоростта му на движение също вероятно била в рамките на максимално допустимата за категорията на пътя от 90 км/ч.

В зоната преди км 1 +826м и началото на наличната крайпътна ограничителна предпазна система (мантинела) по неизвестни причини водачът И. Т. отклонил управлението от него лек автомобил „БМВ 320Д“ наляво към лентата за насрещно движение и навлязъл в нея , където в този момент в непосредствена близост се движил л.а.“В.В.“ и бил на дистанция около и над 50 метра. Водачът на "В.В.“ реагира, успял да задейства спирачките на автомобила, но въпреки това протекъл удар в спирачен път с предната дясна част на автомобила в задната дясна част на насочения под около 40-45³ спрямо оста на пътя и в лентата за насрещно движение лек автомобил „БМВ 320Д“.

При удара лекия автомобил „Виваро“ се отклонил наляво и на 17-18 м след мястото на удара и с предната лява ъглова част се ударил в крайпътната ограничителна предпазна система (мантинела)- дясна, като я деформирал и в зависимост от степента на удара се установил в непосредствена близост до нея.

Лекия автомобил „БМВ 320Д“ след удара изпаднал в безконтролно движение в режим на ротация по часовата стрелка и трансляция в южна посока по пътното платно и прилежащия му сервитут , завъртайки се на 160-170 спрямо момента на удара , без да срещне преграда по пътя си , която би го отхвърлила към пътното платно, след около 30 метра се удря със задна лява част в ствола на дърво намиращо се извън пътя.

Заклучението на експерта опровергава отразеното относно механизма на ПТП в наказателното постановление, в което е посочено ,че именно автомобила управляван от ответника се е ударил в мантинелата и е причинил увреждане. Съответни на наказателното постановление са и твърденията в исковата молба , а именно, че лекия автомобил БМВ е ударил мантинелата, което се опровергава от заключението на експерта.

На това несъответствие основава оспорването на претенцията на ответника , като поддържа доводите си ,както в хода на устните състезания пред първоинстанционния съд , така и пред въззивната инстанция.

Заклучението на експерта Фотев – съдебен автомобилен експерт е ,че съгласно установения механизъм на произшествието е настъпило увреждане на дясната ограничителна предпазна система (мантинела) причинено от удара на л.а.“В.В.“ с рег. № РА ****ВМ при което са подменени 8 метра стоманен профил и 2 бр. стълб (колчета).

Според експерта увреждане на лявата ограничителна предпазна система не е причинено съгласно установения механизъм т.е. не се дължи на удар, възкачване или смачкване от лекия автомобил „БМВ 320Д“ с рег. № РА **** КК управляван от ответника И. Т..

В заключението си експерта е направил извод, че няма причинно-следствена връзка между описания механизъм на произшествието и констатираните и отразени в протокола за ПТП и от АПИ увреждания на ограничителна предпазна система – и лява и дясна.

В съдебно заседание експерта ,без да има оспорвания, е изяснил ,че в резултат на ПТП е повредена и съответно подменена мантинелата само от дясната страна от 8 метра и то именно , поради предизвиканото от ответника ПТП.

Отделно от това ,видно от писмените доказателства по делото – съставените от АПИ протоколи и Заключителната техническа експертиза ,представена пред Гаранционен фонд ,че всъщност е демонтирана 20 метра мантинела и монтирана 16 л. м. Обсъжда се увредена мантинела 12 м. от ляво и 8 метра от дясно.

Събрани са и доказателства по делото – писмени и гласни , от които следва извода, че преди произшествието в този участък от дясно мантинелата не е била повредена.

При така установената фактическа обстановка , съдът намира ,че предявеният иск от Гаранционен фонд за възстановяване от страна на ответника на платеното обезщетение за увреденото предпазно съображения на мястото на ПТП , предизвикано от ответника е основателен, но само са увредената от дясно мантинела от 8 метра.

Предявеният иск черпи своето правно основание от разпоредбите на чл.557 ал.1 т.2 б.„а“ ,във връзка с чл.558 ал.7 от КЗ.

Гаранционен фонд е изплатил обезщетение за увреждане на пътно съоръжение на АПИ ,причинено при ПТП ,предизвикано от ответника ,който от своя страна не е имал застраховка „Гражданска отговорност“.

Увредена е 8 метра от дясната мантинела , която е подменена.

Доводите на ответника за неоснователност на претенцията съдът намира за неоснователни.

Действително мантинелата не е увредена от прекия удар с автомобила, управляван от ответника. Увреждането е причинено от удара с другия , участвал в ПТП автомобил. Това обаче не освобождава ответника от отговорност ,тъй като е налице причинна връзка между неговото поведение ,като участник в движението и настъпилото увреждане. Удара в предпазната

стена на автомобила ,движил се в насрещното платно се дължи именно поради неправомерното поведение на ответника .

Тъй като ответника е управлявал автомобила, без задължителната застраховка „Гражданска отговорност“ , причинил е увреждане ,както на друг автомобил ,така и на пътно съоръжение, то са налице условията на чл.558 ал.7 от КЗ. Ищецът е встъпил в правата на увредено лице до размера на платеното.

За да се определи размера на дължимото обезщетение , съдът съобрази съдържащите се в заключението данни за единични цени на съоръжението и счита ,че размера на дължимото обезщетение е в размер на 802,56 лева – това е стойността на възстановяване на 8 м.л. мантинела с ДДС.

В такъв размер иска е основателен и следва да бъде уважен ,като до този размер следва да се отмени и решението на Районния съд и присъди обезщетение в размер на 802,60 лева .

Обезщетението се дължи ведно със законната лихва на предявяване на иска – 15.10.2021 година.

В останалата отхвърлителна част решението следва да бъде потвърдено.

Следва да се извърши и корекция на дължимите разноси , както пред първоинстанционния съд , така и пред въззивната инстанция.

Ищецът не е представил списък на разноси, поради което съдът съобрази внесената държавна такса и заплатеното възнаграждение на експерт. С оглед изхода на спора по същество на ГФ се дължат разноси в размер на 308 лева ,сторени пред първата инстанция.

На ответника пък се дължат 151 лева , съобразно изхода на спора, също сторени пред първата инстанция.

Разноси пред въззивната инстанция са сторени от жалбоподателя – за държавна такса, а от ответника – адвокатско възнаграждение. С оглед изхода на спора пред въззивната инстанция на ответника се дължат 344,25 лева ,а на жалбоподателя – 16,06 лева.

Мотивиран от изложеното , Пазарджишки окръжен съд

РЕШИ:

ОТМЕНЯ решение на Районен съд В. , постановено по гр.д.№ 1011 по описа за 2021 година, в частта , с която е отхвърлен иска на "Гаранционен фонд", със седалище и адрес на управление: гр.С., ул. "Г.И."№2, ет.4, срещу И. Г. Т. , ЕГН 9***** от с.Д. общ.В., ул.“П.Я.“ № 4, за присъждане на сума , представляваща изплатеното от Гаранционен фонд обезщетение за вреди от ПТП, настъпило на 02.12.2018 г., около 04:30 ч. по път 11-84, 1+000 км, по щета № 19110041/25.01.2019г., в размера на 2298,03 лв. ведно със законната лихва до размер на 802,56 лева, както и в частта относно разноските, като:

ОСЪЖДА И. Г. Т. , ЕГН 9***** от с.Д. общ.В., ул.“П.Я.“ № 4 да заплати на "Гаранционен фонд", със седалище и адрес на управление: гр.С., ул. "Г.И."№2, ет.4, сумата 802,56 лева ,представляваща изплатеното от Гаранционен фонд обезщетение за вреди от ПТП, настъпило на 02.12.2018 г., около 04:30 ч. по път 11-84, 1+000 км, по щета № 19110041/25.01.2019г, ведно със законната лихва , считано от 18.10.2021 година до окончателното изплащане на сумата.

ПОТВЪРЖДАВА решението в останалата обжалвана част.

Осъжда И. Г. Т. , ЕГН 9***** от с. Д. общ. В., ул. “П.Я.“ № 4 да заплати на "Гаранционен фонд", със седалище и адрес на управление: гр.С., ул. "Г.И."№2, ет.4 разноски в размер на 308 лева , сторени пред първата инстанция и 16,06 лева , сторени пред въззивната инстанция.

Осъжда на "Гаранционен фонд", със седалище и адрес на управление: гр.С., ул. "Г.И."№2, ет.4 да заплати на И. Г. Т. , ЕГН 9***** от с. Д. общ. В., ул. “П.Я.“ № 4 разноски пред първоинстанционни съд в размер на 151 лева – сторени пред първата инстанция и 344,25 лева – сторени пред въззивната инстанция.

Решението е окончателно.

Председател: _____

Членове:

1. _____

2. _____